

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **V. R.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.10.2012, č.j.

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18.10.2012 žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ, č.j. ze dne 9.8.2012. Pokud jde o uvedené rozhodnutí, vyplývá z něho, že ČSSZ rozhodnutím z 9.8.2012 zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Znojmo ze dne 9.7.2012, podle kterého není účastnice řízení invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%.

S tímto rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, podala proti němu námitky a ČSSZ rozhodnutím ze dne 18.10.2012 námitky žalobkyně zamítla a uvedené rozhodnutí potvrdila.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala žalobu, neboť s uvedeným rozhodnutím nesouhlasila. Poukazovala na to, že nebyl řádně zhodnocen její zdravotní stav, neboť má vrozenou vadu očí, se svou nemocí není schopna sama bez doprovodu se ani dopravit do zaměstnání, má špatnou orientaci, nemůže se soustředit, zaměřit očima na cíl. Nemůže sama

přejít silnici a dostavit se na cílové místo. Z těchto důvodů se domnívá, že by rozhodnutí žalované z 18.10.2012 mělo být zrušeno a vydáno rozhodnutí nové, z něhož vyplyne, že žalobkyně je invalidní.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobkyně, když posudek byl vypracován PK MPSV ČR, pracoviště v Brně dne 26.3.2013. Posudková komise uvedla, že se jedná o 28-letou posuzovanou ženu, vyučenou kuchařku bez praxe s dědičným očním onemocněním a průduškovým astmatem, která nebyla prvoinstančním posudkem, ani v námitkovém řízení uznána invalidní v žádném stupni. Po stránce očního postižení jde o onemocnění sítnice, charakterizované geneticky podmíněným úbytkem vidění, na podkladě degenerativního postižení žluté skvrny. Rozsah postižení vidění je vpravo v kategorii lehká slabozrakost s výpadky zorného pole menšími než sektorovými a vlevo jde o silnou slabozrakost a výpadky zorného pole malého rozsahu kolem centra a dále cirkulárně na hranici 40 stupňů. Bronchiální astma při alergii na pyly stromů a trav a obiloviny je jen velmi lehkého stupně, a to bez nutnosti systematické léčby. Jiná závažná zdravotní postižení s dopadem na celkovou výkonnost organismu prokázána nebyla. Posudková komise pak uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo zrakové postižení, které je v posudku funkčně zhodnoceno. Míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV hodnotí dle vyhl.č. 359/2009 Sb., v platném znění následovně: **Zařazeno do kap. VII, položka 1, písm. a) ... 15%.**

Posudková komise použila k hodnocení horní hranici daného procentního rozmezí pro výpadky zorného pole levého oka. Vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené kvalifikace posudková komise zvyšuje hodnocení podle § 3 odst. 2 vyhlášky o 10%, takže celkově činí míra poklesu pracovní schopnosti **25%.**

Posudková komise uvedla, že stav hodnotila stejně jako lékařka oddělení námitkové agendy (odlišně od prvoinstanční lékařky, která hodnotila stav podle položky 3), protože výsledný pokles pracovní schopnosti je při správném podřazení procentně vyšší než u položky 3. Pro vyšší procentní hodnocení neshledala posudková komise podkladů. Nejedná se o stav uvedený pod písm. b), c), d), stejné položky, protože funkční porucha nesplňuje medicínská kritéria zde uvedená. Pro hodnocení zrakového postižení je vždy rozhodující funkční stav lépe vidoucího oka. Pro změnu podle § 4 vyhlášky neshledala posudková komise důvodů. Nejednalo se o stav uvedený v § 6, kdy je pojištěnec schopen vykonávat výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

K datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo u posuzované o invaliditu.

K námitkám uvedeným v žalobě PK uvedla, že rozhodující pro hodnocení poklesu pracovní schopnosti je rozsah funkčního postižení ve vztahu k platné právní úpravě. Očním vyšetřením objektivizovaný rozsah zdravotního postižení posuzované nelze zhodnotit jiným, než výše uvedeným způsobem, a to bez ohledu na interpretaci subjektivních potíží.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Z provedeného důkazu, posudku PK MPSV ČR ze dne 26.3.2013, bylo zjištěno, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí je 25%, je tedy nižší než 35% a zdravotní stav žalobkyně tedy neodpovídá žádnému stupni invalidity. Uvedený posudek PK MPSV ČR ze dne 26.3.2013 je posudkem, který vyšel ze všech dostupných lékařských nálezů, posudková komise jednala ve správném složení a závěry posudku logicky a srozumitelně vysvětlila, takže soud nemá žádný důvod o objektivitě posudku pochybovat.

Protože bylo tedy zjištěno, že zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ neodpovídá invaliditě, soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nemohly být přiznány, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. dubna 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně